

Το αγόρι με τη ριγέ πιτζάμα

Το βιβλίο που διάβασα ήταν πραγματικά εξαιρετικό. Με συγκίνησε πάρα πολύ, διότι ήθελε να δείξει ότι ακόμα κι ένα συρματοπλεγμα δεν μπορεί να μπει εμπόδιο σε μια πραγματική φιλία. Θεωρώ ότι ο συγγραφέας θέλησε να περάσει πολλά μηνύματα μέσα από αυτήν την ιστορία που είναι πολύ ουσιαστικά και σημαντικά. Αρχικά, ένα πράγμα το οποίο ήθελε να μας δείξει το βιβλίο ήταν ότι ακόμα και οι δυσκολότερες καταστάσεις μπορούν να ξεπεραστούν για χάρη της φιλίας και ότι παρόλο που υπήρχε ένα συρματοπλεγμα στη μέση, αυτό δεν εμπόδισε τα δύο αγόρια να γίνουν φίλοι. Επιπρόσθετα, από το κείμενο καταλαβαίνουμε ότι όταν ένας άνθρωπος είναι ακόμα παιδί ζει ανέμελα και ευτυχισμένα και είναι τελείως αθώο αντίθετα με τους μεγάλους που δε διστάζουν ούτε στιγμή να κάνουν κακό και να προκαλέσουν πόνο στους άλλους με διάφορους τρόπους. Ακόμα στο βιβλίο παρουσιάζεται η ζωή δυο τελείως διαφορετικών παιδιών, του Μπρούνο που ζει ευτυχισμένος σε έναν τελείως παιδικό κόσμο και του Σμούελ, που η ζωή του καταστράφηκε ξαφνικά και μεγάλωσε απότομα. Τέλος, καταλαβαίνουμε ότι όλα αυτά τα φριχτά εγκλήματα που έκανε ο πατέρας του Μπρούνο είχαν συνέπεια τον θάνατο του γιου του και ουσιαστικά την καταστροφή της ζωής του πατέρα που έκανε κακό στο ίδιο του το παιδί. Όταν διάβαζα το βιβλίο σε κάθε σελίδα του μου δημιουργούνταν συναισθήματα. Στην αρχή στεναχωρήθηκα που ο Μπρούνο πήγε σε ένα τόσο άσχημο μέρος, έπειτα χάρηκα όταν έγινε φίλος με τον Σμούελ και στο τέλος συγκινήθηκα από το τόσο σκληρό αλλά και τόσο αληθινό τέλος.

Μαρία Βαλενστάιν